

OBSAH

Předmluva.....	7
----------------	---

První část – podstata milosti

I. promluva

HABITUÁLNÍ MILOST

A PŘEBÝVÁNÍ DUCHA SVATÉHO V NÁS	13
---------------------------------------	----

1. Židovsko-křesťanské zjevení Boží lásky. – 2. Přítomnost tvořením a přítomnost přebýváním milostí. – 3. Rozdíl mezi lidskou láskou, která předpokládá bytí věcí, a Boží láskou, která tvoří bytí věcí. – 4. „Obecná“ Boží láska ke všem tvorům a „zvláštní“ Boží láska k jeho přátelům. – 5. Svět přirozeností a svět milosti. – 6. Habituální či trvalá milost. – 7. V jakém smyslu je konečná a nekonečná. – 8. Některé texty z Písma. – 9. Různé stupně milosti odpovídající různým stupňům přebývání. – 10. Boží děti, Ježíšovi bratři, spoludědici Krista.

II. promluva

O MILOSTI AKTUÁLNÍ.....	24
-------------------------	----

1. Aktuální a habituální milost. – 2. Boží předvedění a lidská svoboda. – 3. Schéma dobrého skutku; opačné omyly Pelagia a Luthera; katolická nauka. – 4. Molinismus a tomismus. – 5. Boží účinné působení a lidská svoboda. – 6. Boží předvedění týkající se dobrého skutku. – 7. Schéma zlého skutku. – 8. Tvé zavržení pochází od tebe, Izraeli. Jen ode mne ti přijde pomoc. – 9. Boží předchozí působení normální a zázračné. – 10. Dostačující milosti a účinné milosti: Pascalovy Listy venkovánovi, jansenismus. – 11. Boží předvedění a popud ke zlému. – 12. Drama dějin. – 13. Nerovnost milostí. – 14. Charismatické milosti ve službě lásky.

III. promluva

PREDESTINACE.....	38
-------------------	----

1. Tajemství milosti je tajemstvím přijaté či odmítnuté lásky. – 2. Texty sv. Pavla o predestinaci. – 3. Odmítnutí nepředurčených. – 4. Mylné učení o dvojí predestinaci pro nebe nebo pro peklo. – 5. Predestinace jako speku-

lativní a jako osobní otázka. – 6. Nauka sv. Pavla o tajemství Izraele: Boží pozvání, které Izrael jako celek odmítl, přechází na pohany, ale znovu bude dáno Izraeli. – 7. Ve chvíli obecného selhání Izraele „zbytek“ zůstal věrný. – 8. Rozlišení mezi povoláními týkajícími se přítomného času, kde je Bůh zcela svobodný zvolit si nebo odmítnout, koho chce, a povoláním týkajícím se věčného života, kde je Bůh vázán svou láskou. – 9. Četba Řím 9 z hlediska povolání týkajících se přítomného času. – 10. Četba stejné kapitoly z hlediska povolání týkajících se věčného života. – 11. Závěr.

IV. promluva

OSPRAVEDLNĚNÍ – ZÁSLUHA – VĚDOMÍ STAVU

POSVĚCUJÍCÍ MILOSTI 50

1. Co znamená „ospravedlnění“. – 2. Bůh tě neospravedlní bez tebe. – 3. Etapy ospravedlnění. – 4. Cíl ospravedlnění. – 5. Ospravedlnění je větší dílo než stvoření. – 6. Zázračná ospravedlnění. – 7. Je možné se vždy vyhnout lehkému hříchu? Umenšuje posvěcující milost? Na jaké úrovni člověk znovu dostává ztracenou milost? – 8. Nauka o „zásluze“. – 9. Naše zásluhy jsou Božím darem. – 10. Zásluha a odměna. – 11. Je možné zasluhovat pro někoho jiného? Je zásluha z vhodnosti něco víc než modlitba? – 12. Je možné si zasloužit časná dobra? – 13. Je možné si zasloužit milost vytrvalosti až do konce? – 14. Můžeme vědět, zda jsme ve stavu milosti? Protestantská odpověď. – 15. Katolická odpověď: nemůžeme mít absolutní jistotu, kromě případu „utvrzení v milosti“. – 16. Zdůvodnění této odpovědi. – 17. Morální nebo praktická jistota o stavu milosti: znamená stavu milosti. – 18. Výkyvy svědomí.

Druhá část – existenciální stavy milosti

V. promluva

PRVNÍ EXISTENCIÁLNÍ STAV: POZEMSKÝ RÁJ

NEBOLI STAV ADAMŮV 65

1. Existenciální stavy milosti. – 2. První etapa židovsko-křesťanského zjevení je odpovědí na problém zla. – 3. Bůh mohl stvořit člověka v rozervaném a dramatickém stavu. – 4. Ale stvořil ho v harmonickém stavu. – 5. Nadpřirozené neviditelné dary a mimopřirozené viditelné dary. – 6. Fyziologický stav prvního člověka. – 7. Doba náboženství bez prostřednictví. – 8. Období adamovské milosti se může nazývat věkem Otce. – 9. Mýty o „zlatém věku“. – 10. Následky pádu. – 11. Vitráž katedrály v Sens. – 12. Bůh dopustil pád, aby adamovskou milost světa stvoření nahradil kristovskou milostí světa vykoupení. – 13. Věk Krista je lepší než věk prvního Adama.

VI. promluva

DRUHÝ EXISTENCIÁLNÍ STAV: KRISTOVSKÁ MILOST „SKRZE ANTICIPACI“ V PŘIROZENÉM ZÁKONĚ A V ZÁKONĚ

MOJŽÍŠSKÉM 73

1. Trosky „adamovské milosti“. – 2. Sjednocení všeho v Kristu a „anticipovaná kristovská milost“. – 3. Milost v době přirozeného zákona. – 4. Vnější formy bohoslužby. – 5. Všeobecná možnost dosáhnout svatosti v době přirozeného zákona. – 6. Sporadická mediace prorocství a mediace svátostí. – 7. Síly zla. – 8. Milost v době mojžíšského zákona. – 9. Kontinuita prorocství a božské ustanovení svátostí. – 10. Stejná milost vede ke Kristu Židy i pohany. – 11. Křesťanství existuje v zárodku před Kristem. – 12. Stín Kristova kříže dopadá na svět po pádu. – 13. Kristova milost předběžně působila probuzení morálního svědomí.

VII. promluva

TŘETÍ EXISTENCIÁLNÍ STAV: KRISTOVSKÁ MILOST

UDÍLENÁ ODVOZENÍM 83

1. Věk Kristovy přítomnosti: celá Církev soustředěná v Panně Marii. – 2. Věk Ducha svatého: kristovská milost udělovaná odvozením. – 3. Odvození dotekem a odvození na dálku. – 4. Tajemství udělování milosti dotekem. – 5. Plně kristovská milost vytváří podmínky pro intimnější způsob přebývání božských Osob. – 6. S plností prostřednictví se objevuje plnost milosti. – 7. Milosti udílené dotekem dostáváme skrze hierarchii. – 8. Kristovská milost je „orientovaná“. – 9. Kristovská milost je svátostná.

VIII. promluva

ČTVRTÝ A PÁTÝ EXISTENCIÁLNÍ STAV: KRISTOVSKÁ

MILOST NÁHRADNÍ, MILOST BEATIFIKUJÍCÍ

A PROMĚŇUJÍCÍ 96

1. Apoštolové mají až do konců země přinášet milosti udílené dotekem, které vytvářejí Církev v jejím završeném stavu. – 2. Odpor sil zla: jsou aktivní i u samotných křesťanů. – 3. Útvary předkřesťanských náboženství. – 4. Židovství. – 5. Islám. – 6. Odloučené skupiny. – 7. Vpád ateistického světa. – 8. „Náhradní kristovské milosti“. – 9. Církev nestojí mimo jejich udělování. – 10. Vytvářejí Církev v počátečním a okleštěném stavu. – 11. Několik vybraných příkladů: z Indie. – 12. z židovství. – 13. z islámského světa. – 14. Různá náboženská uskupení vytváření okolo Církve pásma, která jsou stále méně příznivá pro pronikání křesťanských milostí. – 15. Bude rozdělení mezi milostmi udílenými dotekem a milostmi udílenými na dálku trvat až do konce časů? – 16. Poslední existenciální stav kristovské milosti: „oblažující a přetvářející milost“.